

af Ministeren og Flertallet foreslaaede Nedgang, af 10,754,886 Kr., og efter 4 Aars Forløb yderligere en saadan Nedgang, at den samlede Mindreindtægt bliver 10,905,869 Kr. Det er altsaa foreløbig en Indtægtsnedgang paa $10\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det er meget, siger man. Det er kun et Program, sagde den højtærede Ordfører. Nu vel, det vil betyde, at Toldindtægterne fra 1902—04, hvilke Aar vi have lagt til Grund for vort Arbejde, paa godt 34 Mill. Kr., ved vore Ændringsforslag ville blive nedsatte til $14\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Naar dertil kommer den Accise, som bevares paa Øl, Brændevin og i det væsentlige paa Sukker, maa vi yderligere op med 10 Mill. Kr., og de indirekte Skatter vilde altsaa, hvis man vedtog vore Ændringsforslag, være 24—25 Mill. Kr., d. v. s., vi foreslaa dem nedsatte med godt og vel Halvdelen. Det kunne vi ikke finde saa overordentlig fantastisk. De indirekte Skatter ere voksede saa enormt i de senere Aar, at vi ikke kunne finde denne Nedsættelse fantastisk. Vi finde det retfærdigt og demokratisk. Det vilde betyde en virkelig Lettelse i den store Befolkningens almindelige Liv. Der tales saa tidt om fra Protektionisternes Side, at 1 Øre her og $\frac{1}{2}$ Øre der betyder saa lidt, saadanne Smaanedsættelser forsvinde paa Vejen, de gaa i Mellemløbet Lomme. Jeg kan ikke fuldt ud erkende Rigtigheden af dette Ræsonnement. Jeg tror, at enhver Nedsættelse i det lange Løb ved Trykket af hele Prisniveauet kommer Forbrugerne til gode. Det sande Moment deri er, at jo føleligere Nedsættelsen bliver, des føleligere vil det ogsaa straks mærkes af Forbrugerne. En saadan Nedsættelse af vore nuværende enormt høje Toldskatter med omkring Halvdelen, vilde betyde en følelig Lettelse for hele det forbrugende Publikum. Det vilde i ikke ringe Grad forøge Købeevnen, forøge Forbruget og derved atter fremme Produktionen. Det vilde sætte nyt Liv i hele vor økonomiske Tilværelse.

Man kan sige, at det er vilkaarligt, at vi nu have valgt en saadan Nedsættelse paa mellem 10 og 11 Mill. Kroner ud over Flertallet. Det ærede Medlem for Saks-købing er ikke gaaet saa langt. Hvorfor have I valgt netop dette Tal, det er vilkaarligt! Nej, det er det ingenlunde, det er med velberaad Hu, at vi netop have foretaget en saadan Nedsættelse, at man vil faa indirekte Skatter til et samlet Beløb af 24—25 Mill. Kroner. Det har været Venstres Standpunkt for ikke saa mange Aar siden, ganske vist inden Vendingen i Venstres Politik indtraadte omkring 90-erne.

Naar den højtærede Ordfører talte om Kontinuitet, ja saa kom han i Kontinuitet med sig selv og den Politik, der blev indledet netop af hans Parti omkring 1890-erne. Men man kan ogsaa gaa længere tilbage. I 1884 vare de indirekte Skatter naaede op til 28 Mill. Kroner. Den Gang foreslog Venstre en Nedsættelse, der dog kun skulde træde successivt i Kraft i Løbet af nogle Aar, med 7 Mill. Kroner. Men dernæst føjede de til, at Statens indirekte Skatter skulde fikseres til 24 Mill. Kroner, de maatte ikke overstige dette Beløb, og naar de overstege det, skulde der foretages en forholdsvis Reduktion. Det er netop dette Standpunkt, vi have stillet os paa, saa dér ere vi i god Overensstemmelse med Venstres gamle Standpunkt. Og alt, hvad den højtærede Ordfører sagde om Program, om Ønskeseddel, om Uigennemførlighed o. s. v. o. s. v., rammer derfor i Virkeligheden ikke blot os, det rammer det gamle Venstre. Det gamle Venstre foreslog i 1884, at Statens Told- og Forbrugsindtægter ingensinde maatte komme op over 24 Mill. Kroner. Det er noget lignende, vi netop her foreslaa. Vi tro derfor, at Flertallet trygt, med god Samvittighed kan stemme for vort retfærdige og demokratiske Forslag.

Vi maa ikke glemme, at Statkassen vil behøve stigende Indtægter. Det erkende vi saa godt som nogen. Vi ønske en social og human Lovgivning, der vil kræve mange Penge, men paa den anden Side, at Udgifterne til de stigende Krav skulle udredes paa retfærdig Maade ved direkte Skat med stigende Skala; og i en Situation, hvor vi staa over for en nærforestaaende Omordning af vort Militærvæsen, der ganske sikkert kan og efter vor Mening bør medføre en væsentlig Reduktion af Statens Udgifter, tro vi, at vi kunne gaa ganske anderledes energisk til Værks overfor de nuværende Toldskatter end den højtærede Finansminister.

Ja, dermed tror jeg, jeg i alt væsentligt er færdig med, hvad jeg har at udvikle. Jeg kunde ogsaa have haft Lyst til at sige et Par Ord om de Ændringsforslag, et andet Mindretal har stillet, men da Klokkeren straks er 4, kan jeg vente dermed, saa meget mere, som det vel ogsaa vil være det rigtigste at lade dette andet Mindretal først komme til Orde. Jeg forbeholder mig de Indvendinger, jeg kunde ønske at gøre i den Anledning.

Med disse Ord skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for de Ændringsforslag — det er godt og vel 100 —, som vi have stillet. En ikke ubetydelig Række af